

שומר, קורא בחילא בכל יומא ויומא, ודא איהו שומע בקול עבדו, עבדו, דא מטטרון. ובגין כך, זפאה איהו מאן דאקדים לבי כנישתא, לסלקא בהווא דרגא עלאה דקאמרן.

בר אתי צפרא, וצבורא אשתכחו בבי כנישתא, בעו לאשתפחא בשירין ותושבחן דדוד. והא אוקימנא, דסדורא איהו לאתערא רחימו לעילא ותתא, לאתקנא תקונין, ולאתערא חדוה. דהא בגין דא לינאי מתערי לאתערא רחימו וחדוה לעילא, באינון שירין ותושבחן.

ומאן דמשתעי בבי כנישתא במלין דחול, ווי ליה, דאחזי פרודא, ווי לית דגרע מהימנותא. ווי ליה דלית ליה חולקא באלהא דישראל. דאחזי דהא לית (ליה) אלהא, ולא אשתכח תמן, (ולית ליה חולקיה ביה) ולא דחיל מגיה, ואנהיג קלנא בתקונא (ס"א בתקופא) עלאה דלעילא.

דהא בשעתא דישראל מסדרי בבי כנישתא, סדורא דשירין ותושבחן וסדורא דצלותא, פדין מתפנשי תלת משריין דמלאכי עלאי. משרייתא חדא, אינון מלאכין קדישין (עילאי) דקא משבחן לקודשא בריה הוא ביממא, בגין דאית אחרנין דקא משבחן לקודשא בריה הוא בליליא. ואחרנין (ס"א ואליו) אינון דקא משבחן לקודשא בריה הוא, ואמריין שירין ותושבחן בהדיהו דישראל ביממא.

משרייתא תניינא, אינון מלאכין קדישין דמשתפחי בכל קדושה וקדושה דישראל, מקדשי לתתא. ובשולטנא דלהון, כל אינון דמתעריין בכל אינון רקיעין, (ס"א היכליון)

וזהו שמע בקול עבדו. עבדו זה מטטרון. ולכן אשרי המקדים לבית הכנסת, לעלות לאותה דרגה עליונה שאמרנו.

כשבא הבקר והצבור נמצאים בבית הכנסת, צריכים להמצא בשירות ותשבחות של דוד. והרי בארנו, שסדור הוא לעורר אהבה למעלה ולמטה, לתקן תקונים ולעורר שמחה, שהרי בשביל זה הלויים מתעוררים לעורר אהבה ושמחה למעלה באותם שירות ותשבחות.

וכי שמדבר בבית הכנסת בדברי חל - אוי לו! שמראה פרוד. אוי לו! שגורע את האמונה. אוי לו! שאין חלק באלהי ישראל. שמראה שהרי אין (לו) אלוה ואינו נמצא שם (ואין לו חלק בו) ולא פוחד ממנו, ומנהיג קלון בתקוין (בחוק) העליון שלמעלה.

שהרי בשעה שישראל מסדריים בבית הכנסת סדור של שירות ותשבחות וסדור התפלה, אז מתפנסים שלש מחנות של מלאכים עליונים. מחנה אחד הם מלאכים קדושים (עליונים) שמשבחים את הקדוש ברוך הוא ביום, משום שיש אחרים שמשבחים את הקדוש ברוך הוא בלילה. ואחרים (ואלה) הם שמשבחים את הקדוש ברוך הוא ואמרים שירות ותשבחות עם ישראל ביום.

מחנה שני הם מלאכים קדושים שנמצאים בכל קדושה וקדושה של ישראל, ומקדשים למטה. ובשלטון שלהם, כל אותם שמתעוררים בכל אותם רקיעים (היכלות) באותה תפלה של ישראל (שמישב).

מחנה שלישי הם עלמות עליונות, שמתקנות עם הגבירה, ומתקנות אותה

להכניסה לפני המלך, ואלה הם המחנות העליונים על כלם. וכלם מתקנים בסדור שישראל מתקנים למטה, באותם שירות ותשבחות ובאותה תפלה שמתפללים ישראל. פיון שמזדמנים שלשת המחנות הללו, אז ישראל פותחים בשירה ומזמרים לפני רבונם. ואותו מחנה אחד, שממנה לשבח את רבונם ביום, מזדמנים עליהם ומזמרים עםם כאחד באותם השבחים של דוד המלך, והרי בארנו את הדברים.

באותו זמן שמסימים ישראל את השבחים של אותן תשבחות של דוד, אז התשבחת של שירת הים כמו שבארנו. ואם תאמר, הרי התשבחת הזאת למה מתקנת אחרונה אחר שבחי דוד, והרי תורה שבכתב קודמת לתורה שבעל פה, וקודמת לנביאים, וקודמת לפתובים, וכמו שקודמת - כך צריך להקדים (בשירה)?

אלא מתוך שפנסת ישראל לא מתקנת אלא מתורה שבכתב, משום כך צריך לומר אותה בראשית תקוניה, וזו התשבחת המעלה מכל שאר התשבחות שבעולם. והיא לא התקנה מכלן כמו שהתקנה מהתשבחת הזו, ולכן היא סמוכה לתפלת מישב, כמו שבארנו.

באותה שעה כשנאמרת שירת הים, מתעטרת כנסת ישראל באותו כתר שעתיד הקדוש ברוך הוא לעטר את מלך המשיח, ואותו כתר גלוי וחוקק בשמות קדושים, כמו שהתעטר הקדוש ברוך הוא אותו יום שעברו ישראל את הים והטביע את כל

בהיא צלותא דישראל (כ"א דמיושב). משרייתא תליתאה אינון עולמתן עלאין. דקא מתתקני עם מטרוניתא, ומתקני לה לאעלא לה קמי מלפא, ואלין אינון משריין עלאין על כלהו. וכלהו מתתקני, בסדורא דישראל דמתתקני לתתא, באינון שירין ותושבחן, ובההיא צלותא דקא מצלו ישראל. פיון דאלין תלת משריין מזדמנן, כדין ישראל פתחי שירתא, וזמרי קמי מאריהון. וההיא משרייתא חדא, די ממנא לשבחא למאריהון ביממא, אזדמנן עליהו, וזמרי עמהון כחדא, באינון שבחי דדוד מלפא, והא אוקימנא מלי.

בההוא זמנא דמסימי ישראל שבחי דאינון תושבחן דדוד, כדין תושבחתא דשירתא דימא, כמה דאוקימנא. ואי תימא, האי תושבחתא אמאי איהי בתקונא בתרייתא בתר שבחי דדוד, והא תורה שבכתב, אקדימת לתורה שבעל פה, ואקדימת לנביאים, ואקדימת לפתובים, וכמה דאקדימת, הכי אצטריך לאקדמא. (כ"א בשירה). אלא, מגו דפנסת ישראל לא אתתקנת אלא מתורה שבכתב, משום הכי אצטריך לומר לה בשירותא דתקונהא, והאי תושבחתא מעליא, מפל שאר תושבחן דעלמא. ואיהי לא אתתקנת מפלהו, כמה דאתתקנת (דף קל"ב ע"א) מתושבחתא דא. ובגין דא, איהי סמוך לצלותא דמיושב, כמה דאוקימנא.

בה שעתא כד שירתא דימא אתמר, מתעטרא כנסת ישראל בההוא כתר, דזמין קדשא בריך הוא לאעטרא למלפא משיחא, וההוא כתר גליפא מחקא בשמהן

ברוך הוא לאעטרא למלפא משיחא, וההוא כתר גליפא מחקא בשמהן

קדישין, כְּמָה דְאַתְעֵטֵר קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא
 הוּא יוֹמָא דְאַעֲבָרוּ יִשְׂרָאֵל יַת יַמָּא, וְאַטְבַּע
 לְכָל מְשָׁרְיִין דְפָרְעָה וּפְרָשׁוּהֵי. בְּגִין דָּא, בְּעֵי
 בַר נָשׁ לְשׁוּוּאָה רַעוּתִיהָ בְּהָאֵי שְׁיִרְתָּא. וְכָל
 מָאן דְזָכִי לָהּ בְּהָאֵי עֲלָמָא, זָכִי לְמַחְמֵי
 לְמַלְפָּא מְשִׁיחָא בְּתַקּוּנֵי הַהוּא כְּתָרָא, וּבְחֲגִירו
 דְזַיְיִגְיָה, וְזַפִּי לְשַׁבְחָא הַאי שְׁיִרְתָּא תַּמָּן, וְהָא
 אוּקִימָנָא מְלִי.

בֵּינָן דְמַטִּי בַר נָשׁ לְיִשְׁתַּבַּח נָטַל קְדָשָׁא בְרִיךְ
 הוּא הַהוּא כְּתָרָא, וְשׁוּי לִיָּה קְמִיָּה, וּפְנִסְת
 יִשְׂרָאֵל שְׁרִיאת לְאַתְתַּקְנָא לְמִיתִי קְמִי מְלָפָא
 עֲלָאָה. וְאַצְטְרִיךְ לְאַכְלָלָא לָהּ, בְּתַלְיִסֵּר מְכִילָן
 דְרַחֲמֵי עֲלָאֵי, דְמְנַהוּן אַתְבְּרַכַּת. וְאַיִנוּן תְּלִיסֵּר
 בּוּסְמִין עֲלָאֵין, כְּמָה דְאַתְ אָמַר, (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') גִּרְדִּי
 וּכְרַכּוּם קְנָה וְקַנְמוּן וְגו', וְהִכָּא אֵינּוּן, שִׁיר,
 וְשַׁבְחָה, הַלֵּל, וְזַמְרָה, עוֹז, וּמְמַשְׁלָה, נְצַח,
 גְּדוּלָה, וּגְבוּרָה, תְּהִלָּה, וְתַפְאָרַת, קְדוּשָׁה. הָא
 תְּרִיסֵּר. וּלְבַתֵּר לְחַבְרָא לָהּ בְּהַדְרִיָּהוּ, וְלוּמַר
 וּמְלַכּוּת, וְהוּוּ תְלִיסֵּר. בְּגִין דְּאִיָּהֵי מְתַבְּרַכָּא
 מְבַיְיָהוּ.

וְעַד דָּא אֲצְטְרִיךְ, בְּשַׁעֲתָא דְאַתְכְּלִילַת בֵּינַיְיָהוּ,
 לְשׁוּוּאָה לְכָא וְרַעוּתָא בְּהָאֵי, וְלֹא לְיִשְׁתַּעֲי
 כָּלֵל, דְּלֹא לְפִסּוּק בֵּינַיְיָהוּ. וְאִי פְסִיק בֵּינַיְיָהוּ,
 מְתַחַת גְּדַפֵּי כְרוּבִיא נְפִיק חַד שְׁלֵהוּבָא,
 וְקֹאֲרֵי בַחֲלִיא וְאָמַר, פְּלַנְיָא דֵי פְסִיק גְּאוּתָא
 דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, יִשְׁתַּעֲי וְיִתְפַּסֵּק, דְּלֹא
 יַחֲמֵי גְּאוּתָא דְמְלָפָא קְדִישָׁא, כְּמָה דְאַתְ אָמַר
 (יִשְׁעִיָּה כו') וְכַל יְרָאָה גְּאוּתָא ה', בְּגִין דְּאֵלִין תְּלִיסֵּר
 אֵינּוּן גְּאוּתָא יִי'.

מְבַאֵן וְהִלָּאָה אֵל הַהוּדָאוֹת כּו', דָּא מְלָפָא
 עֲלָאָה דְשַׁלְמָא כָּלָא דִילִיָּה, בְּגִין דְּכָל
 הַנִּי שְׁבַחָן אֵינּוּן לְגַבְהָ דְפְנִסְת יִשְׂרָאֵל כַּד
 מְשַׁתַּבְּחָא בְּמְשָׁרְיָתָא דְלִתְתָּא. כְּמָה דְאַתְ

מְחַנּוֹת פְּרַעָה וּפְרָשִׁיו. וּמְשׁוּם כֶּף
 צְרִיף אָדָם לְשִׁים רְצוּנוּ בְּשִׁירָה
 הַזֶּה. וְכָל מִי שְׁזוּכָה לָהּ בְּעוֹלָם
 הַזֶּה, זוּכָה לְרְאוּת אֶת מְלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ בְּתַקּוּנֵי אוֹתוֹ הַכְּתָר
 וּבְחֲגִירַת כְּלֵי זֵינוּ, וְזוּכָה לְשַׁבַּח
 שִׁירָה זוֹ שֵׁם, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ אֶת
 הַדְּבָרִים.

בֵּינָן שְׂמַגִּיעַ אָדָם לְיִשְׁתַּבַּח, נוֹטֵל
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹתוֹ הַכְּתָר
 וְשֵׁם אוֹתוֹ לְפָנָיו, וּכְנִסְת יִשְׂרָאֵל
 מְתַחֲלָה לְהַתְתַּקֵּן לְבָא לְפָנֵי
 הַמְּלֶךְ הַעֲלִיּוֹן, וְצְרִיף לְכָלֵל אוֹתָהּ
 בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה מַדּוֹת הַרְחֻמִּים
 הַעֲלִיּוֹנוֹת שְׂמֵהֶן מְתַבְּרַכַּת, וְהֵם
 שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר בְּשֵׁמִים עֲלִיּוֹנִים,
 כְּמוֹ שְׁנַאָמַר (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') גִּרְדִּי
 וּכְרַכּוּם קְנָה וְקַנְמוּן וְגו', וְכַאֵן הֵם:
 שִׁיר, וְשַׁבְחָה, הַלֵּל, וְזַמְרָה, עוֹז,
 וּמְמַשְׁלָה, נְצַח, גְּדוּלָה, גְּבוּרָה,
 וְתַפְאָרַת, קְדוּשָׁה. הָרִי שְׁנַיִם עֶשֶׂר.
 אַחַר כֶּף לְחַבְרָה עֲמָם וְלוּמַר
 וּמְלַכּוּת, וְהָיוּ שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר, מְשׁוּם
 שְׂהִיא מְתַבְּרַכַּת מֵהֶם.

וְכֵן צְרִיף בְּשַׁעֲה שְׁנַכְלֵלַת
 בֵּינַיְיָהֶם, לְשִׁים בְּזָה לֵב וְרְצוֹן וְלֹא
 לְדַבֵּר כָּלֵל, שְׁלֹא לְהַפְסִיק
 בֵּינַיְיָהֶם, וְאִם מְפַסִּיק בֵּינַיְיָהֶם,
 יוֹצֵאת שְׁלֵהֶבַת אַחַת מִתַּחַת כְּנַפֵּי
 הַכְּרוּבִים, וְקוֹרֵאת בַּחֲלִיל
 וְאוֹמְרַת: פְּלוּנֵי שְׂהִפְסִיק אֶת
 גְּאוּת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, יִתְכַּלֵּה
 וְיִפְסֵק, שְׁלֹא יְרָאָה גְּאוּת הַמְּלֶךְ
 הַקְּדוּשׁ, כְּמוֹ שְׁנַאָמַר (יִשְׁעִיָּה כו') וְכַל
 יְרָאָה גְּאוּת ה', מְשׁוּם שְׁשַׁלְשָׁה
 עֶשֶׂר הָאֵלֶּה הֵם גְּאוּת ה'.

מְבַאֵן וְהִלָּאָה - אֵל הַהוּדָאוֹת כּו'.
 זֶה הַמְּלֶךְ הַעֲלִיּוֹן שְׂהִשְׁלוּם כְּלוּ
 שְׁלוֹ, כְּמוֹ שְׁנַאָמַר, שִׁיר הַשִּׁירִים
 אֲשֶׁר לְשַׁלְמָה, לְמֶלֶךְ שְׂהִשְׁלוּם
 שְׁלוֹ. מְשׁוּם שְׁכָל הַשְּׁבַחִים הִלּוּ
 הֵם אֵל כְּנִסְת יִשְׂרָאֵל

אָמַר שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר

כְּשֶׁמִשְׁתַּבַּחַת בַּמְחִנָּה שְׁלֵמָטָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשֵׁלֵמָה, לְמַלְךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם שְׁלוֹ. מִשֵּׁם וְהִלָּאָה - יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁף עֵשֶׂה שְׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל. וְהָרִי הַתְּעוֹרְרוֹנוּ בְּזֶה, וְהַתְּעוֹרְרוּ הַחֲבֵרִים שְׁאַלְהֵם הֵם תְּקוּנֵי הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן (אל אֲדוֹן).

א"ל ב"רוף - תְּקוּנֵי הָעוֹלָם הַתְּחַתּוֹן, שֶׁהֵם כ"ב אוֹתוֹת קְטָנוֹת, מִשּׁוּם שִׁשׁ אוֹתוֹת גְּדוּלוֹת וְאוֹתוֹת קְטָנוֹת. הָאוֹתוֹת הַקְּטָנוֹת מֵהָעוֹלָם הַתְּחַתּוֹן, וְאוֹתוֹת גְּדוּלוֹת מֵאוֹתוֹ עוֹלָם הַבָּא.

בב"ד הן גְּדוּלוֹת. הן גְּדוּלוֹת בְּעֶצְמָן. כְּאֲשֶׁר (לא) בָּאוֹת יְחִידוֹת הן גְּדוּלוֹת (קָבַר וְנִקְבָּה פְּשׁוּטִים). שְׁכַפְאֲשֶׁר הן לא פְּשׁוּטוֹת יוֹתֵר, הן בָּאוֹת כָּל אוֹת וְאוֹת בְּמִרְכָּבָה הַרְאוּיָהּ לָהּ, כְּמוֹ שְׂבַח שֶׁל הַשְּׂבַח שֶׁהֵם אוֹתוֹת שֶׁל שְׂבַח: אֵל אֲדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים, בְּרוּךְ וּמְבֹרָךְ בְּפִי כָּל נִשְׁמָה. אֵלֶּיךָ בְּחֵמֶשׁ חֵמֶשׁ תְּבוּת, שֶׁהֵן חֵמֵשׁ שְׁעָרִים שֶׁל הָעוֹלָם הַבָּא.

שְׁתֵּי אוֹתוֹת אַחֲרוֹת שְׂבִסוּף - ש"ת. הן בְּשֵׁשׁ שֵׁשׁ תְּבוּת, שֶׁהֵם שֵׁשׁ צְדָדֵי הָעוֹלָם הַבָּא, וְיוֹצְאוֹת מִשֵּׁם כְּמוֹ: שְׂבַח יְתָנוּ לוֹ כָּל צְבָא מְרוֹם. תְּפָאֶרֶת וּגְדוּלָה שְׂרָפִים וְאוֹפָנִים וְחֵיוֹת הַקֹּדֶשׁ.

אֵלֶּיךָ שְׁתֵּי אוֹתוֹת בְּשֵׁשׁ שֵׁשׁ. שְׁתֵּי אוֹתוֹת רֵאשׁוֹנוֹת בְּחֵמֶשׁ חֵמֶשׁ. כָּל שְׂאֵר הָאוֹתוֹת שְׂבִאֲמִצֵּעַ, כְּלָן בְּאַרְבַּע אַרְבַּע, מִשּׁוּם שֶׁהֵן בְּסוּד הַמְּרֻכָּבָה הָעֲלִיּוֹנָה, שֶׁהֵן אוֹתוֹת רֵאשׁוֹנוֹת וְאוֹתֵן שְׂבִסוּף, הן שְׁלֵמוֹת כ"ב הָאוֹתוֹת, מִשּׁוּם שִׁשׁ בְּהֵן כ"ב תְּבוּת כְּנֶגֶד כ"ב הָאוֹתוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת. נִשְׂאָרוֹ שְׂמוֹנָה עֶשְׂרֵה אוֹתוֹת אַחֲרוֹת שְׂעוּלוֹת בְּמִרְכָּבוֹתֵיהֶן לְאַרְבַּע אַרְבַּע, לְשִׁבְעִים וְשִׁמִּים תְּבוּת,

לְשֵׁלֵמָה, לְמַלְכָּא דְשְׁלָמָא דִּילֵיהּ, מִתְמַן וְהִלָּאָה, (ישעיה מה) יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁף עוֹשֶׂה שְׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל. וְהָא אֲתַעֲרָנָא בֵּיהּ, וְאֲתַעֲרוּ חֲבֵרֵיִיא דְהָנִי אֵינּוֹן תִּיקוּנֵין דְעֵלְמָא עֲלָאָה. (אל אֲדוֹן).

א"ל ב"רוף: תְּקוּנֵי דְעֵלְמָא תְּתָאָה, דְאֵינּוֹן עֲשָׂרִין וְתָרִין אֲתוּוֹן זְעִירִין, בְּגִין דְאֵית אֲתוּוֹן רְבָרְבָן, וְאֲתוּוֹן זְעִירִין. אֲתוּוֹן זְעִירִין, מְעֵלְמָא תְּתָאָה. אֲתוּוֹן רְבָרְבָן, מֵהֵוּא עֵלְמָא דְאֵתִי.

בְּכִרָא אֵינּוֹן רְבָרְבָן, אֵינּוֹן רְבָרְבָן בְּגִרְמִייהוּ. כַּד (לא) אֲתִיָּין יְחִידָאִין אֵינּוֹן רְבָרְבָן (כ"א דְכַר וְנִקְבָא פְּשִׁיטוֹן) דְכַד לֹא פְּשִׁיטוֹן יְתִיר, אֵינּוֹן אֲתִיָּין כָּל אֵת וְאֵת בְּרִתִּיכָא דְחֵזִי לֵיהּ, כְּגוֹן שְׂבַחָא דְשְׂבַת דְאֵינּוֹן אֲתוּוֹן דְשְׂבַח, אֵל אֲדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים, בְּרוּךְ וּמְבֹרָךְ בְּפִי כָּל נִשְׁמָה. אֵלֶּיךָ אֲתוּוֹן בְּחֵמֶשׁ חֵמֶשׁ תִּיבִין, דְאֵינּוֹן חֵמֵשִׁין תְּרַעִין דְעֵלְמָא דְאֵתִי.

תָּרִין אֲתוּוֹן אַחֲרֵינִין דֵּי בְּסוּפָא: ש"ת. אֵינּוֹן בְּשִׁית שִׁית תִּיבִין, דְאֵינּוֹן שִׁית סְטָרִין דְעֵלְמָא דְאֵתִי, וְנִפְקִי מִתְמַן. כְּגוֹן: שְׂבַח יְתָנוּ לוֹ כָּל צְבָא מְרוֹם. תְּפָאֶרֶת וּגְדוּלָה שְׂרָפִים וְאוֹפָנִים וְחֵיוֹת הַקֹּדֶשׁ.

אֵלֶּיךָ תָּרִין אֲתוּוֹן, בְּשִׁית שִׁית תָּרִין אֲתוּוֹן קְדָמָי, בְּחֵמֶשׁ חֵמֶשׁ. כְּלֵהוּ שְׂאֵר אֲתוּוֹן דֵּי בְּאֲמַצְעִיתָא, כְּלֵהוּ בְּאַרְבַּע אַרְבַּע, בְּגִין דְאֵינּוֹן בְּרִזָּא דְרִתִּיכָא עֲלָאָה, דְאֵינּוֹן אֲתוּוֹן קְדָמָי וְאֵינּוֹן דְּבְּסוּפָא, אֵינּוֹן שְׁלִימוֹ דְעֲשָׂרִין וְתָרִין אֲתוּוֹן, בְּגִין דְאֵית בְּהוּ עֲשָׂרִין וְתָרִין תִּיבִין, לְקַבֵּל עֲשָׂרִין וְתָרִין אֲתוּוֹן עֲלָאִין. אֲשֵׁתָארוּ תְּמַנִּיסָר אֲתוּוֹן אַחֲרֵינִין, דְקָא סְלָקִין בְּרִתִּיכִייהוּ לְאַרְבַּע אַרְבַּע, לְשִׁבְעִין וְתָרִין תִּיבִין, דְאֵינּוֹן רִזָּא דְשְׂמָא מְפָרֶשׁ,